

Hotel DÉLÉP '79

4. A „tizedikiek”

Kulcstartó tábla a portán. Szabad szombatokon olyan, mint egy túldíszített karácsonyfa, roskadozik az alumíniumlapokkal jelölt szobakulcsoktól — kilenc sor. A tizedik szinte üres. Két-három árválkodik az akasztón. Fent van a kulcs, s szoba gazdái nem utaznak a hét végén.

— A „tizedikiek” mások, ők maradnak. Ilyenkor is, ünnepek alatt is.

— Ott kik laknak?

— Ágések.

— ??

— A. G. — az rövidítés. Állami gondozott. Itt dolgoznak a DÉLÉP-nél.

A folyosó csapóajtáján hirdetések: fotószakör, kirándulás Hajdúszoboszlóra, gyűlést tart az otthon tanács. Az első pillantás azt sugallja, itt szervezett élet folyik. Munkásszálló, tanári felügyelettel. „Ifjú Gárda Ifjúsági Város. Kihelyezett építési csoport.”

A fiatal nevelő a nyugdíjas kisegítővel izgatottan beszélget az egyik gondozótól, s láthatóan várnak valakit. Középkorú férfi lép be.

— Na! Megvan?

— Dehogy! A művezetője azt mondta, nem igaz, hogy szabadságot kapott. Egyszerűen hazudott. Lóg.

V-t kereste aznap az öszszekötő, aki a munkahely és a nevelőotthon közötti kapcsolatot ápolja. Afféle minden ügyintéző, hivatásos pótpapa. Magyarazatként hozzászól.

— Nem mindig abból áll a munkám, hogy lógásokat keresek, s az itt lakók közül nem mindenki ilyen. Igaz, sok gondunk van velük, de érthető, sok a sérült gyerek.

A fiatal nevelő mondja:

— Most 46 lakó van a tizediken. Állami gondozottak, de van közöttük több is, aki már nem az. Tízennyolc éves koruk után megszűnik a gondozás, de ők maradnak. Maradhatnak. A vállalat biztosít munkahelyet, sőt tanulási, szakmaszerzési lehetőséget is.

H. kertészként került a vállalatához, ahol festőszakmára képezték át magát. Később nehézgépkészítő lett. P-t is büszkén említi a nevelő: a tizenhét éves be sem töltötte, mikor kőműves szakmunkás lett — átképzéssel. Most 4—5000 forintot keres.

— Most hárman járnak átképző tanfolyamra. Ha szakmát szeretnek, könnyebben boldogulnak, hamarabb találhatnak közösséget-helyet az életben. Persze, ez sem mindig egyszerű.

Nemrégiben beszélgettem egy halk szavú, szőke fiúval. Egyik munkahelyét otthagyták, a másikon meg nem dolgozhat, az orvos nem engedte. El volt keseredve. Kérdem az összekötőt, hol van a fiú?

— ...nincs itt. Nem is lesz most már...

Jelentősegteljes csend. Várom, hogy meséljen.

— A házgyárban egy festőbrigádhoz került. Egyszer eltűnt ötven forint kávépénz. Dolgoztak ott a műhelyben vagy negyvenen, de csak öt motozták meg. Szörnyen bántotta. Azt mondja nekem, „lelencgyerekek mindent lehet?” Aznap öngyilkosságot kísérelt meg, beszedett egy halom gyógyszert. Persze, hogy nem maradt ott, amikor kigyógyították. Átkérte magát egy másik munkahelyre, oda is festőkhöz. Ezután a tetőfedő szakmára kapott kedvet, jelentkezett volna átképzőre, de ekkor derült ki egy rég eltitkolt betegsége. Se szakma, se munkahely. Épp az ügyeit intéztük, szaladgáltunk orvoshoz, munkahelyre, ideoda... Mondja egyszer, megölték itt meg itt egy embert. Mesélte, milyen csödület volt, amikor a házhoz ment leskelődni. Aztán később azt mondja: „Ha bennfognának, hozna be cigarettát?” Hoznék, mondtam és nevettem. Azóta már vittem... Máig sem értem... Olyan rendes gyerekek!

J. 28 éves, tíz éve lakik a szállón. Megtalálta helyét. (?) — A szüleim valahol Baja mellett laknak. Nem emlékszem rájuk; két éves korára nem emlékszik az ember. Kaposvár mellett egy faluban nevelőszülőknél nőttem fel. Tízennégy éves voltam, mikor Kaposvárra kerültem intézetbe. Onnan Kalocsára, aztán vissza Kaposvárra. Ipari tanuló lettem, tetőfedő szakmában, de nem sokáig. A szobatársaim betörték, erre mindnyájunkat kivágtak; így vissza az intézetbe. Mihez kezdjek? Akkor ajánlották Szegedet. Eljöttem a DÉLÉP-hez.

Elsőször Tarjánban lettem fűtő. Tüzeltem a felvonulási épületekben. Innen a kőművesekhez, de ott aztán hamar kitelt. Mindig csak kiabáltak rám, hozd ide, vidd oda, siess már! No, ezt nem csinálom. Eleget kiabáltak énrám, most meg még itt is?

Asztalos segéd munkásként álltam, ott másfél évet húztam le. Hetvenben bevonultam, utána pedig vissza az asztalosokhoz. Az egyik haverom hívott a cölöpözőkhöz. Mentem. Két évig hordtam a betont, tornyos voltam, így hívják azt a beosztást. Könnyebb munkát kerestünk, beálltuk a geodétákhoz. Pár hónapig csináltuk, rájöttünk, könnyebb ugyan, de kevesebbet keresünk. Vissza a cölöpözőkhöz, de ott már nem fogadtak.

Irány a házgyár. Ott a komplettációban kaptam munkát, két hét múlva beteg lettem, tüdőgyulladást kaptam. Mikor meggyeztél, valaki megjelezt, „no, visszajött a tüdőbajos”. Erre még aznap kikértem az irányítót és a betongyártás helyét.

lizektem el. Másfél évig maradtam, azután áthelyeztek egy másik műszakba. Először lázadtam, de amikor megismertem a munkatársakat, maradtam. Rengeget jelent, hogy jól érezze magát az ember a munkahelyén. Ez pedig az emberektől függ, nem?

No, itt legyökereszttem. Öt éve dolgozom ott. Közben jelentkeztem gépkezelői tanfolyamra. Sikertől! Most megvan a nehéz- és a könnyűgépkezelői vizsgám. Szakmám van! Felvettek a szocialista brigádba is. Jól keresek, van úgy, hogy hateret is kapok. Rendben van az életem.

— A jövő?

— Hát... itt maradok, amíg lehet. Hova menjek?

— Saját otthon, család?

— Ahhoz pénz kellene, nekem meg nincs. Nem tudok vele banni. Elfolyik, nem tudom megállni, hogy ne fizessenek.

— Nők?

— Hát... azokra is..., de nem komoly.

— Voltál már szerelmes?

— Mi? Az meg... Én nem tudok szövegni!...

Igriczi Zsigmond

(Folytatjuk.)

Következők: a munkahelyi vetélkedők

Befejeződtek a felkészítők az Idei Munka és műveltség vetélkedőre. Több hónapon át három intézmény segítségével vettek részt a versengeni készülő brigádok a legkülönbözőbb témákból tárgyakból szervezett foglalkozásokon, melyeknek kivétel nélkül, jellegüktől függetlenül egyetlen nemes céljuk volt: a műveltség, a tájékozottság kialakítása, bővítése — dolgozó ezreknek.

A Csongrád megyei Továbbképzési és Módszertani Központ az úgynevezett új típusú munkásakadémia témaköréből rendezte konzultációit. A változó világ törvényszerűségei címmel.

Többek között például Mozart Varázsfuvalójának ke-

Március 6—11.

A mai magyar zene hete Szegeden

Hagyomány már, hogy évente ez idő tájt megrendezik Szegeden a mai magyar zene hangversenysorozatát. A program március 6-án, kedden este indul 6 órától a múzeum dísztermében, Petrovics Emil zeneszerzővel Vántus István szegedi komponista beszélget, s a műsorban közreműködnek a zeneművészeti főiskola szegedi tagozatának tanárai, növendékei. Másnap, szerdán este fél 8-tól a zeneművészeti főiskola Lenin körüli nagytermében szegedi és kecskeméti előadóművészek adnak koncertet Szabó Ferenc, Hajdú Mihály, Vaszy Viktor, Vántus István, Szokolay Sándor, Huszár Lajos, Viktor Máté és Láng István műveiből.

Március 9-én, pénteken, ugyancsak este fél 8-tól, ugyanitt mutatkozik be a KISZ Központi Művészegyüttesének Új Zenei Stúdiója. Sári László, ifj. Kurtág György, Jeney Zoltán és Vidovszky László kompozícióit ugyanők, illetve Wilhelm András, Takó Magda, Hadady László és a Schola Hungarica szolistái adják elő. A mai magyar zene hangversenysorozat két kóruskoncert zárja, mindkettőt az idén 80

éves Bárdos Lajos tiszteletére rendezik. Előbb március 10-én, szombaton, délután 5 órától a József Attila Tudományegyetem Dugonics téri aulájában szegedi és hódmezővásárhelyi iskolai énekkarok lépnek föl, majd március 11-én, vasárnap este 6 órától a Tisza-szálló nagytermében énekel Bárdos-műveket a zánkányszéki parasztkórus, a MÁV Hazánk énekkara, a DÉMÁSZ Erkel vegyes kara, a Szövetkezeti Bizottság énekkara, a hódmezővásárhelyi Városi Vegyes kar, a Szakszervezetek Általános

Munkáskórusa, a Pedagógus Szakszervezet csongrádi énekkara, a Szegedi Ifjú Zenebarátok kamarakórusa, a főiskola szegedi tagozatának kamarakórusa, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola női kara, az Egyetemi Énekkar, a Bartók Kamarakórus és a kecskeméti városi vegyes kar. Az együtteseket Monoki Lajos, Illés Mihály, dr. Mihálka György, Várady Zoltán, Steiner Béla, Láng Lajos, Aracsi László, Kocsis Istvánné, Kósa György, Erdős János, Delleyné Halama Pirokska, Szécsi József és Rozgonyi Éva vezényli.

A tejipar fejlődéséről

Szocialista brigádvezetők tanácskozása

Szombaton Sopronban, a Liszt Ferenc Művelődési Központban tartották meg a tejipar szocialista brigádvezetőinek XII. országos tanácskozását. Ezen a tejipar csaknem 800 szocialista brigádjainak képviselői átfogó képet kaptak az iparág helyzetéről. A többi között arról, hogy különösen az elmúlt években volt dinamikus a most harmincesztendő, államosított tejipar fejlődésének üteme. Tavaly 1,8 milliárd liter tejet vásároltak és dolgoztak fel hazánkban. Az idén ezt további 95 millió literrel növelik. A naponta feldolgozott tej mennyisége napjainkban meghaladta a 6 millió literet. A felvásárlás már a múlt évben megközelítette az 1980-ra tervezett szintet. Az eredmény alapja, hogy a tejtermelő gazdaságokban évről évre növekszik a tejjhozam.

Öröndetes tény, hogy a mennyiségi fejlődés mellett, a termékek minősége is sokat javult. Elsősorban az első osztályú tej, valamint a tíz fok alá hűtött tartósított tej aránya növekedett. A tartós tej értékesítését 1978. április 1-től valamennyi városhoz, ipari körzethez, üdülőtérre kiterjesztették. Sikertől növelni az iskolai értékesítést is. Ma már az ország valamennyi települését ellátták pasztörözött tejjel, több mint 2300 iskola pedig rendszeresen tejet és kakaót kap.

Az elmúlt három évben 23 új készítményt hozott a tejipar forgalomba. A választékot az idén újabb két készítménnyel bővítik.

Az 1979-es feladatokról szólva a brigádvezetők tanácskozáson hangsúlyozták, továbbra is a legfontosabb feladat marad a termékek minőségének javítása, az eltarthatóság idejének növelése, a csomagolás fejlesztése.

(MTI)

Portré nőnap előtt

Egy asszony a téesszől

A mihályteleki Új Élet Termelőszövetkezet tarhonya- és tésszüzemében — a munka jellegéből adódóan — kizárólag nők dolgoznak. Az asszonyok egy része jókora fateknőben gyúrja, hatalmas asztalokon nyújtja, szabdalja a tésszát. Itt dolgozik a 33 éves Börcsök Imréné, Franciska is. A munka előkészítő szakaszában tevékenykedik. A liszt- és tojásraktárból alapanyaggal látja el a tésszákészítő asszonyokat.

— A munkaidő reggel 7-kor kezdődik, háromnegyed 3-ig tart. De én — akárcsak a többi asszony itt, Mihályteleken — már kora hajnalban talpon vagyok. Nyáron 4 óra körül kapát fogok, irány a kert vagy a háztáji. Megszoktam a koránkelést, higgye el, őszintén mondom, nem esik nehezemre. A hajnali „bemelegítés” után elkészítem a családnak a reggelit, ébresztem a gyerekeket. Fiú mindkettő, a nagyobbik iskolás, a kicsi 3 éves, rá napközben a nagymama vigyáz.

— A továbbiakban hogyan telik a napja?

— Aki hasonló cipőben jár, mint én, két gyereke van és munkát is vállal, könnyen elképzelheti. A „menetrend” majd mindig ugyanaz: munka után főzök, takarítok, mosok, vasalok, a gyerekekkel foglalkozom. Idén januártól dolgozom ismét a munkahelyem.

— Aki hasonló cipőben jár, mint én, két gyereke van és munkát is vállal, könnyen elképzelheti. A „menetrend” majd mindig ugyanaz: munka után főzök, takarítok, mosok, vasalok, a gyerekekkel foglalkozom. Idén januártól dolgozom ismét a munkahelyem.

— Aki hasonló cipőben jár, mint én, két gyereke van és munkát is vállal, könnyen elképzelheti. A „menetrend” majd mindig ugyanaz: munka után főzök, takarítok, mosok, vasalok, a gyerekekkel foglalkozom. Idén januártól dolgozom ismét a munkahelyem.

L. Zs.

Díjak politikai könyvekért

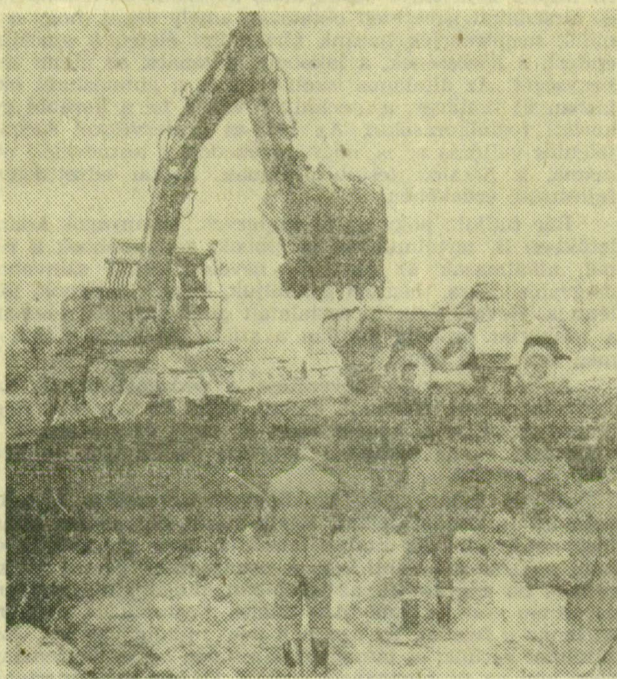
A politikai könyvek előállításában részt vevő nyomdák 1978. évi versenyében az Athenaeum Nyomda lett az első, a Zrínyi Nyomda a második, a Szikra Lapnyomda a harmadik, a Franklin Nyomda pedig a negyedik díjat nyerte. A Szekszárdi Nyomdát dicséretben részesítették.

A verseny eredményeit szombaton, az MSZMP budapesti bizottságának Villányi úti oktatási igazgatóságán megtartott ünnepségen Fodor László, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezető-helyettese ismertette és méltatta.

A díjakat Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának titkára nyújtotta át. Az eseményen ott volt Köbl Gyula, az MSZMP KB osztályvezető-helyettese, Kimmel Emil, a Nyomda- és a Párpipar és a Sajtó Dolgozói Szakszervezetének főtitkára, Lovász Kálmán, a Nyomdaipari Egyesülés elnöke.

A díjkiosztó ünnepségen, amelynek végén Nonn György, a Kossuth Könyvtár igazgatóhelyettese köszönetet mondott a nyomdák segítőkedéséért, bejelentették, hogy 1979-ben is meghirdetik a politikai könyvek készítésében részt vevő nyomdák versenyét. (MTI)

Új gyógyszerértári központ épül

Acs S. Sándor felvétele

A József Attila sugárúton, a Budapesti körúttal szemben épül a Csongrád megyei tanács új gyógyszerértári központja. Az építést — részben előregyártott elemekből — a DÉLÉP vállalta, s a tervek szerint a háromszintes gyógyszerraktárból és az ötszintes laboratóriumi illetve igazgatósági épületről álló egész 1981-re készül el. Felvételtűntet a központ alapozásának megkezdéséről készítettük.